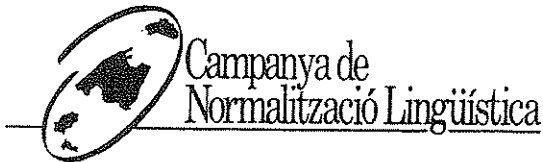

LÍNIA DIRECTA

amb la Campanya de Normalització Lingüística

I

Palma
1991

Línia Directa

© Aina Moll

Producció: Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears

Fotocomposició: Documenta Balear s.a.

Impressió: Antoni Rotger, "Es Pes de Sa Palla"

Dipòsit Legal: PM-1.364/1991

Hem de fomentar l'orgull de la llengua entre els illencs

L'orgull de la llengua

Un ciutadà ens telefona per manifestar el seu desacord amb “l'expressió l'orgull de la llengua, que he sentit proclamar a N'Aina Moll com a objectiu de la Campanya de Normalització Lingüística”. Ell considera que l'orgull és un pecat que no s'ha de fomentar.

Efectivament, el terme (adoptat de l'anglès) pot semblar un poc “fort” dins una tradició cristiana que el considera pecat i li oposa la virtut de la humilitat. Però quan deim que una mare té l'orgull d'haver donat carrera a tots els fills, o que estam orgullosos de la nostra família o de la nostra terra, no expressam cap sentiment excessiu, sinó un legítim sentiment d'autoestimació. És aquest el sentit de l'orgull de la llengua que els sociolingüistes consideren indispensable per a la fidelitat a la llengua.

En efecte, molts de baleàrics i de valencians tenen tendència a ser “lingüísticament humils” (“humil: que es té per menys del que val; que es rebaixa voluntàriament davant els altres”, segons el *Diccionari Català-Valencià-Balear*), i per això són infidels a la llengua pròpia i es rebaixen voluntàriament davant el castellà, encara que l'interlocutor castellanoparlant no ho necessiti ni ho demani. En certs casos, la infidelitat arriba a l'abandó total, amb l'adopció del castellà com a llengua dels fills.

A Catalunya, en canvi, el grau d'orgull de la llengua és molt més alt, i per això la normalització progressa més ràpidament.

Hem de fomentar, i fomentar molt, l'orgull de la llengua entre

els illencs. No es tracta de sentir-nos prepotents, ni superiors a ningú, sinó de sentir-nos **satisfets** de la nostra llengua, **orgullosos** de tenir-la com a pròpia i de presentar-la com el nostre principal signe d'identitat davant els altres pobles del món. L'orgull de la llengua farà desaparèixer el complex d'inferioritat, i parlar el nostre català amb els castellanoparlants no serà vist com una imposició o una falta de cortesia, sinó com un acte de generositat, que posa a l'abast de l'altre un bé que apreciam i que volem compartir. - A.M. (DM, 12 d'agost).